

بستن کمر بند می تواند خطر مرگ و میر را در سر نشینان صندلی عقب، ۲۵ تا ۷۵ درصد کاهش دهد.

پایش ویژه «بو» در هوای پایتخت

چهارشنبه هفته پیش (۱۲ دی ماه)، بویی نامطبوع هوای برخی مناطق تهران را در بر گرفت و موجب آزار و نگرانی شهروندان شد. با وجود گمانه زنی های متعدد در مورد منشأ بو، مدیر کل دفتر پایش فراگیر سازمان محیط زیست اعلام کرد: «سازمان حفاظت محیط زیست در برنامه ای ویژه و فشرده «ترکیبات آلی و گازهای محیطی» را در مناطقی از تهران که شدت بو بالا بود، پایش می کند.» به گزارش «ایسنا»، شینا انصاری ادامه داد: «در مورد بوی نامطبوعی که عصر روز چهارشنبه (۱۲ دی)، در برخی مناطق تهران منتشر شد، به نظر می رسد باید در مکان هایی که شدت بو بیشتر بود، نمونه برداری از هوای محیط با پمپ های مکنده صورت گیرد و پس از انتقال به آزمایشگاه، نوع گاز متصاعد شده، شناسایی شود، بنابراین به منظور جلوگیری از مشکل احتمالی آبی، دفتر پایش فراگیر سازمان حفاظت محیط زیست با همکاری اداره کل محیط زیست استان تهران در هفته جاری برنامه فشرده و ویژه ای را به منظور پایش ترکیبات آلی فرار و گازهای محیطی، در مناطقی از تهران که بیشترین گزارش شدت بورا داشته اند، انجام می دهد.»

گزارشی درباره مراحل و مشکلاتی که افراد آسیب دیده در تصادفات از سر می گذرانند و گفت و گو با رئیس پلیس راهنمایی و رانندگی تهران

بازی ماروپله تصادفات

رئیس پلیس راهنمایی و رانندگی تهران در گفت و گو با «شهروند»: اگر تصادف خسارتی باشد، بیمه ها موظفند سقف تعهدشان را برای خسارت بدون گزارش پلیس پرداخت کنند که معمولاً ۷ میلیون تومان است

هیچ بیمارستانی چه خصوصی و چه دولتی حق خودداری از پذیرش مصدوم تصادفی را ندارند. بیمارستان های خصوصی و دولتی ملزم به پذیرش بیماران تصادفی اند

است. من علاوه بر هزینه های درمانم که نزدیک به ۲۰ میلیون شده، باید هزینه های جانبی دیگری را هم متحمل شوم تا شاید بعد از چندماه به پزشک قانونی میزان آسیب را تأیید کند و دیه مشخص شود.»

گلایه های بی پاسخ همیشگی

یکی از قوانینی که وجود دارد این است که در تصادفات رانندگی خود فرد زیان دیده باید به شخصه برای شکایت به کلانتری مراجعه کند و این گلایه وجود دارد که با وجود آسیب دیدگی چطور باید این پروسه را طی کند؟ چون به نظر می رسد این وظیفه پلیس بیمارستان است که با ارتباط گرفتن با کلانتری ها از آنها بخواهد ماموری برای ثبت اظهارات به بیمارستان مراجعه کند. اگر چه اغلب کلانتری های بهانه کمبود نیرو و چنین کاری را نمی کنند و در نهایت این فرد آسیب دیده است که باید راهی کلانتری شود. گلایه بعدی تصادف کرده ها هم کلانتری ها را نشانه رفته است، چون فردی که در تصادف رانندگی دچار صدمه شده، با مراجعه به کلانتری نمی داند کار را باید از کجا شروع کند و چه روندی را طی کند، در حالی که وجود یک مشاور در کلانتری ها می تواند بسیاری از مشکلات را حل کند. احراز هویت، مرحله ای که دوباره فرد آسیب دیده را با تمام مشکلات جسمانی ای که دارد، به دفتر خدمات الکترونیک می کشاند. یکی از مراحل که بعد از تصادفات باید طی شود، گرفتن کد سناس تا به واسطه آن، فرد بتواند پرونده اش را پیگیری کند، اما یکی از ایرادات به این مرحله این است که فرد آسیب دیده باید برای مطابقت با عکس کارت ملی و دادن یک امضای یکی از دفاتر خدمات الکترونیک مراجعه کند و این در حالی است که شرایط جسمانی فرد را نباید نادیده گرفت. گلایه بعدی بیمه ها را هدف قرار می دهد، چون بیمه تکمیلی تصادفات را پوشش نمی دهد و بیمه شخص ثالث هم از کار افتادگی طول درمان و دیه را پوشش می دهد و در این میان تکلیف هزینه های بیمارستان که در شرایط فعلی اقتصادی کم هم نیست، خود مسأله ای است که نمی توان به راحتی از کنار آن رد شد؛ اگر چه برای این هزینه ها هم می توان دادخواستی جداگانه علیه راننده اعلام کرد که به گذشت زمان نیاز دارد، البته باید در نظر گرفت مواردی که بیمه شخص ثالث پوشش می دهد، همگی موکل می شود به بعد از خوب شدن فرد و اعلام پزشک قانونی که خود این مسأله زمانبر است. در واقع همه این مسأله ها از این مسأله حکایت دارند که در

تجربه مشترک زیان دیده ها

«مریم» هنوز ترس لحظه برخورد با زن عابریاده را از یاد نبرده و هر بار با یادآوری اش، آن احساس دوباره برایش تکرار می شود. یکی از روزهای آذر ۹۵ بود که مسیر همیشگی اش را با ماشین می رفت و در لحظه چشمم برهم زدن همه چیز تغییر کرد و آمبولانس در صحنه حاضر شد. «خدا را شکر اتفاق خاصی نیفتاد و ماچرا با چند بخیه پیشتر تمام شد و ۹ شب همان شب کسی که با او تصادف کرده بودم، مرخص شد.» مریم بیمه شخص ثالث داشته و با همان بیمه خسارت کسی که با او تصادف کرده را بعد از ۶ ماه پرداخت کرده است. «بعد از ۶ ماه پزشکی قانونی ۷ میلیون دیه تعیین کرد که بیمه پرداخت کرد.» سهیلا هم تجربه تصادف را در خاطر دارد. «داشتم از خیابان رد می شدم که در لحظه ای با ۲۰۶ برخورد کردم. راننده از ترس در چشمم برهم زدنی صحنه را ترک کرد. شاهدان شماره ماشین را نوشتند اما پیگیری های بعدی مشخص کرد شماره اشتباه ثبت شده است. به پلیس ۱۱۰ نگ زدم و پلیس سر صحنه تصادف حاضر شد و گزارشی تهیه کرد. برای طی روند

کار به من گفتند باید به شعبه ای در خیابان پیامبران مراجعه کنم و از آن جا من را به خیابان خوش فرستادند و از آن جا به راهنمایی و رانندگی خیابان آزادی مراجعه کردم و همان جا گفتند باید کارم را در همان شعبه خیابان پیامبران دنبال کنم. راهنمایی ها آن قدر ناقص و سطحی بود که مجبور شدم با پای شکسته چند مسیر را بروم و بیایم.» سهیلا برای گچ گرفتن پای شکسته اش راهی بیمارستان میلاد می شود اما به او توصیه شده بود که حادثه را تصادف

ذکر نکند. «به من گفتند اگر دلیل حادثه را تصادف قید کنم، درمان اولیه جزو بیمه قرار می گیرد اما بعد از باز شدن گچ، اگر مشکلی برای پایم به وجود بیاید، حتی نمی توانم از بیمه تأمین اجتماعی استفاده کنم. بیمه تکمیلی هم مخارج گچ کردن و بعضی مخارج درمان را تقبل نکرد و پاسکاری های دادسرا و... به حدی سخت و گیج کننده بود که قید شکایت را زدم.» رویا هم یکی دیگر از زیان دیده های تصادفات رانندگی است که به تازگی جراحی شده و در پایش پلاتین گذاشته اند. رویا به خاطر تصادفی که داشته، کارش را از دست داده و چون پزشک معالجش اکیدا بالا رفتن از پله را برای او ممنوع کرده، مجبور است خانه ای که سال گذشته خریده بود را بفروشد و حالا برای طی طول درمانش در خانه یکی از بستگانش بستری است. «راننده هایی که تصادف می کنند، تنها ماشین شان مصادره می شود و کسی که تازه گرفتاری هایش شروع می شود، فرد آسیب دیده

تحت پوشش، ورشکستگی شرکت بیمه تحت پوشش و منقضی شدن زمان بیمه وارد عمل شده و از خسارت دیده حمایت می کند. ۲۰ درصد بودجه این صندوق از محل جرایم راهنمایی و رانندگی تأمین می شود و ۸۰ درصد بقیه از منابع دیگر. شخص زیان دیده در تصادف می تواند با مراجعه به ایس صندوق از مزایای آن برخوردار شود. این در حالی است که ماده ۳۰ قانون بیمه اجباری بر این مسأله تأکید می کند که اشخاص زیان دیده حق دارند برای دریافت خسارت به طور مستقیم، با ارایه مدارک لازم حسب مورد به شرکت بیمه مربوط یا صندوق تأمین خسارت های بدنی مراجعه کنند. از سوی دیگر به موجب ماده ۳۱ همین قانون، صندوق تأمین خسارت بدنی و بیمه گر حسب مورد مکلفند تا حداکثر ۱۵ روز پس از دریافت مدارک مورد نیاز، خسارت متعلقه را بپردازند. البته موردی که نباید از آن غافل بود این است که دخالت صندوق تأمین خسارت های بدنی هرگز وابسته و منوط به رأی دادگاه نیست و باید به محض ارایه مدارک شامل گزارش کارشناس راهنمایی و رانندگی یا پلیس راه و در صورت لزوم گزارش مقامات انتظامی و پزشکی قانونی، اقدام به پرداخت خسارت کند. قهرمانی راهکار دیگر را شکایت کیفری می داند: «راهکار دیگر شکایت کیفری است که هزینه گزارفی ندارد و فرد می تواند با پرداخت ۱۰ هزار تومان شکایتش را ثبت کند، البته اگر مسأله به گرفتن وکیل ختم شود حق الوکاله تعیین شده هزینه ای است که باید پرداخت شود.» این کارشناس حقوقی بیمه به برخی کوتاهی های شرکت های بیمه اشاره می کند: «بیمه ها معمولاً راه حل هایی برای پرداخت نکردن بعضی هزینه ها دارند. به عنوان مثال فردی که در اثر تصادف، پلاتین در بندش گذاشته می شود بیمه ادعا می کند چون نقص عضو نیست و برای کارایی بیشتر است؛ مثلاً ۵ میلیون باید پرداخت شود، در حالی که در شرایط نقص عضو این مبلغ به ۱۰ میلیون می رسد. بیمه قراردادی است که منعقد می شود و در همان زمان باید سختگیری ها صورت بگیرد، البته از آنجایی که بیمه شخصیتی حقوقی است فردی که می خواهد قرارداد را منعقد کند خود را موظف به رعایت چهار چوب های خدماتی که ارایه می شود، می داند در حالی که می توان مهرها را جابه جا کرد. اگر چه این سختگیری ها تنها در پرونده های بزرگ عملی اند، باز هم ناآگاهی مردم به این مسائل دامن می زند.» قهرمانی بیمه شخص ثالث را مختص تصادفات رانندگی می داند: «بیمه شخص ثالث برای تصادفات است. در بعضی موارد می توان برای دادگاه و حتی کروکی پلیس خسارت را از این بیمه گرفت، البته در سال های اخیر تمهیداتی در نظر گرفته شده تا سختگیری ها در این زمینه کمتر شود.»

این پروسه هیچ کمکی به فرد آسیب دیده نمی شود.

صندوق تأمین

خسارت های بدنی را

یادمان نرود

«حادثه خبر نمی کند»، با مانگران ناشید... و... تبلیغاتی از این دست همه سعی دارند شهروندان را ترغیب به خرید خدماتی کنند تا در زمان وقوع حوادث از آنها بهره ببرند؛ خدماتی که گاهی اوقات در زمان نیاز با باید ها و نیاید هایی در هم می پیچند تا بیمه شوند و اسر در گم کنند. یکی از این اسر در گمی ها در تصادفات رانندگی بروز می کند و فرد زیان دیده با تحمل فشار روانی حادثه و تحمل هزینه های سنگین درمان با ناآگاهی از قوانین و حق و حقوق خود در این پروسه طولانی دچار گیجی مبهمی می شود. پوریا قهرمانی، کارشناس حقوقی بیمه در این باره به «شهروند» می گوید: «در مسائل مربوط به تصادفات اغلب اوقات راهکارهایی وجود دارد، البته به دلیل پایین بودن آگاهی مردم در این زمینه این راهکارها بالاستفاده باقی می ماند.»

بیشتر شهروندان اطلاع ندارند که صندوق تأمین خسارت های بدنی به همین منظور فعالیت می کند؛ صندوقی کاملاً دولتی که در رأس همه بیمه ها قرار دارد و فرقی ندارد شخص متضرر تحت کدام یک از بیمه ها باشد. این صندوق شخصیت حقوقی مستقلی دارد و به منظور جبران هزینه های خسارت دیده راه اندازی شده است. این صندوق در مواردی همچون نداشتن گواهینامه، پایین بودن سقف تأمین هزینه های بیمه های

هزینه های گزاف بیمارستان ها و در نهایت مراحل پیچیده بروکراسی ماجرای افرادی است که تجربه تصادفات رانندگی را داشته اند، خصوصاً اگر این تجربه منجر به جراحت بوده باشد؛ تصادفاتی که در تعاریف متداول آن را به دو بخش تقسیم می کنند؛ تصادفی که منجر به خسارت ماشین شده و دیگری تصادفی که اثر آن مجروح باقی می ماند، البته در این میان مسأله بیمه شخص ثالث اهمیت می یابد. همان گونه که از اسم بیمه شخص ثالث مشخص است، این بیمه خسارت وارده بر ماشین دیگر یا اشخاص دیگر را می پردازد، البته راننده مقصر حادثه هم با یک الحاقیه منضم بیمه نامه می شود. طبیعی است خسارت وارده بر ماشین مقصر را بیمه شخص ثالث نمی پردازد. باید فرد بیمه بدنه داشته باشد و از بیمه بدنه خسارت وارده بر ماشین خود را جبران کند.

تیمور حسینی، رئیس پلیس راهنمایی و رانندگی تهران در این باره به «شهروند» می گوید: «اگر تصادف خسارتی باشد بیمه ها موظفند سقف تعهدشان را برای خسارت بدون گزارش پلیس پرداخت کنند که معمولاً سقف مالی بیمه ها ۷ میلیون تومان است. یعنی اگر خسارت زیان دیده کمتر از ۷ میلیون تومان باشد نیازی به کروکی و گزارش پلیس نیست. حتی نیازی نیست پلیس سر صحنه حاضر شود. اگر مقصر تصادف زیر بار اشتباه خود نرود باید با ۱۱۰ تماس گرفته شود تا پلیس در صحنه حاضر شده و در مورد حادثه نظر بدهد. در ایس حالت هم می تواند بدون کروکی طرفین به بیمه هدایت شوند، اما اگر اختلاف بالا گرفته باشد در همان صحنه کروکی ارایه می شود و فرد زیان دیده با کروکی به شرکت بیمه مراجعه می کند و خسارت را می گیرد.» سردار حسینی البته ماجرای عابریاده را متفاوت می داند. «در تصادفاتی که مجروح در صحنه است، نقش اصلی با نیروی انتظامی است، یعنی کلانتری نیرو می آورد، صورت جلسه می کند، پرونده قضائی تشکیل می شود و افسر راهنمایی و رانندگی کروکی قضائی را تنظیم می کند و از طریق کلانتری پرونده به دادسرا ارجاع می شود و در دادسرا بر اثر نظر پزشکی قانونی طول درمان، هزینه های پزشکی و بیمارستان و از کار افتادگی دیه ای مشخص می شود که فرد مقصر باید آن را پرداخت کند. این روال قانونی تصادفات است.» یکی دیگر از مسائل تصادفات توقیف ماشین فرد مقصر است که برای رفع توقیف آن باید وثیقه بگذارد. رئیس پلیس راهنمایی و رانندگی تهران در این باره می گوید: «این مسأله برمی گردد به اقداماتی که در اختیار مقام قضائی است. این حکم قضائی است که مشخص می کند چه میزان باید وثیقه بگذارد تا بتواند به واسطه آن ماشینش را از توقیف در بیاورد.» سردار حسینی پذیرش افراد تصادفی در بیمارستان ها را الزامی می داند که از طرف وزارت بهداشت ابلاغ شده

مرحله ای که در زمان تصادف باید طی کنیم

- تماس با پلیس ۱۱۰ یا پلیس راهور ۱۲۰
- حضور امدادگران فوریت های پزشکی در محل برای معاینه مصدومان یا حضور آمبولانس شهرداری برای انتقال جسد به سردخانه
- حضور عوامل پلیس راهور، برای تهیه کروکی غیرسارشی
- حضور عوامل کلانتری یا پاسگاه انتظامی منطقه برای تهیه صورت جلسه برای ارایه به مقامات قضائی
- انتقال خودروی مقصر یا خودروهای طرفین به نزدیک ترین پارکینگ
- معرفی مقصر حادثه به یگان انتظامی
- مراجعه مقصر به شرکت بیمه برای تشکیل پرونده اولیه
- معرفی مجروحان حادثه به باستانگان درجه یک آنها به یگان انتظامی برای شکایت علیه مقصر
- معرفی مجروحان حادثه به پزشکی قانونی توسط کلانتری
- ارسال برگ معاینه پزشک قانونی به یگان انتظامی یا مراجع قضائی
- ارسال پرونده از یگان انتظامی به دادسرا
- احضار مقصر و زیان دیده، برای تکمیل مراحل بازجویی
- ابلاغ رأی دادگاه به طرفین حادثه
- در صورت عدم اعتراض به رأی دادگاه، طرفین می توانند با دست داشتن رأی دادگاه، برای دریافت دیه به شرکت بیمه یا صندوق تأمین خسارت های بدنی مراجعه کنند.
- ارسال مدارک تکمیلی از دادگاه مربوطه به شرکت بیمه یا صندوق تأمین خسارت های بدنی.
- بررسی پرونده توسط کارشناسان بیمه یا از زیاب خسارت بیمه مرکزی
- پرداخت خسارت توسط شرکت بیمه یا صندوق تأمین خسارت های بدنی

است. «در مورد پذیرش، هیچ بیمارستانی چه خصوصی و چه دولتی حق خودداری از پذیرش مصدوم تصادفی را ندارد. بیمارستان های خصوصی و دولتی ملزم به پذیرش بیماران تصادفی اند. وزارت بهداشت هم ابلاغ کرده تا بعد از طریق بیمه نامه یا فرد مقصر هزینه های درمانی پرداخت شود.»